

22. 2. 2017

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Revize nařízení o úpadkovém řízení aneb evropská insolvence po patnácti letech v novém kabátě - 5. část

Pátá část článku o novinkách, které přináší nové nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848 ze dne 20. května 2015 o insolvenčním řízení (dále jen „Nové nařízení“), se věnuje nové úpravě úpadku členů skupiny společností, konkrétně úpravě o spolupráci a komunikaci.

Revize původního nařízení č. 1346/2000 o úpadkovém řízení zpracovaná Komisí v roce 2012 přednesla jako jeden z dílčích závěrů problém absence specifických pravidel, která by upravovala úpadek nadnárodních skupin společností, přestože se velký počet přeshraničních úpadkových řízení týká právě jich. Komise v důvodové zprávě k návrhu, jímž se mění původní nařízení č. 1346/2000 o úpadkovém řízení ze dne 12. prosince 2012,[1] uvedla, že nesprávným základním východiskem nařízení č. 1346/2000 o úpadkovém řízení je, že pro každého jednotlivého člena skupiny musí být zahájeno samostatné řízení a tato řízení jsou na sobě zcela nezávislá. Neexistence specifických ustanovení pro úpadek skupiny podle Komise často snižovala vyhlídky na úspěšnou restrukturalizaci skupiny jako celku a mohla též vést k rozpadu skupiny jako takové.

Na základě tohoto podnětu byla do Nového nařízení zapracována četná specifická ustanovení o úpadku skupiny společností (kapitola V Nového nařízení, čl. 56 až 77). K této kapitole se váží body (51) až (62) preambule Nového nařízení, které přibližují záměr a cíle nové úpravy řešení úpadku skupiny společností.

Základní kameny úpravy řešení úpadku skupiny společností v Novém nařízení

Primárním cílem nové úpravy řešení úpadku skupiny společností **je zajištění účinného vedení insolvenčních řízení** týkajících se různých společností, jež jsou součástí skupiny společností. Jak už bylo zmíněno v předchozích částech tohoto článku, původnímu nařízení č. 1346/2000 o úpadkovém řízení bylo často vytýkáno, že nepřipouští jiný způsob řešení úpadku než likvidační. V případě skupiny společností pak tento problém vyzníval ještě palčivěji. Kde nebylo možné realizovat **sanační způsob řešení** úpadku u jednoho z členů skupiny společností, mohl často připadat v úvahu sanační způsob řešení v případě, že by se tento týkal celé skupiny a správce podstaty by se nezaměřoval jen na záchranu jediné buňky, ale zabýval by se otázkou záchranu celého organismu včetně této buňky.

Součástí řešení úpadku skupiny společností **není zahájení společného insolvenčního řízení, nedochází ani ke spojení majetkových podstat** jednotlivých členů skupiny. Právní osobnost každého člena skupiny společností zůstává zachována a je nadále plně respektována. Nedochází k

vytvoření jediného sboru věřitelů – **věřitelé zůstávají věřiteli jednotlivých členů skupiny společností** a jejich pohledávky jsou i nadále uspokojovány pouze z majetku toho kterého člena skupiny společností.

Ač byly v přípravných fázích před schválením znění Nového nařízení vedeny diskuse o povinné účasti dotčených soudů a insolvenčních správců na společném řešení úpadku skupiny společností, znění Nového nařízení, které bylo nakonec schváleno, stojí na principu **dobrovolné spolupráce a kooperace**. Nové nařízení tedy neukládá dotčeným subjektům výslovnou povinnost participovat na společném řešení, ukládá jim však takové kroky činit v případě, že vedou k usnadnění účelného vedení insolvenčních řízení a mají obecně příznivý dopad na věřitele.

První oddíl kapitoly V Nového nařízení upravuje vzájemnou **spolupráci a komunikaci** mezi jednotlivými subjekty, které se podílejí na řešení úpadku jednotlivých členů skupiny společností v různých jurisdikcích. Této části bude věnována právě tato část článku o revizi evropského nařízení o úpadkovém řízení. Druhý oddíl kapitoly V Nového nařízení upravuje takzvané **koordináční řízení**, které představuje formálnější a řízenější proces společného řešení úpadku skupiny společností. Koordináčnímu řízení se bude podrobně věnovat další část (část VI) tohoto článku.

Nastavená pravidla spolupráce a komunikace mezi soudy a insolvenčními správci jmenovanými v jednotlivých řízeních vedených se členy skupiny v různých jurisdikcích připomínají úpravu spolupráce a komunikace v hlavním a vedlejším insolvenčním řízení.[2]

Insolvenční správci jmenovaní v řízeních proti jednotlivým členům skupiny, resp. soudy, které rozhodly o zahájení těchto řízení, spolu vzájemně spolupracují v případě, že jsou splněny následující premisy:

- 1) insolvenční řízení se týká dvou nebo více členů skupiny společností;
- 2) spolupráce mezi insolvenčními správci/soudy je vhodná pro usnadnění účelného vedení řízení;
- 3) spolupráce mezi insolvenčními správci/soudy není neslučitelná s pravidly, která se na ně vztahují;
- 4) spolupráce mezi insolvenčními správci/soudy nevede ke střetu zájmů.

Spolupráce a komunikace mezi insolvenčními správci

Pokud jsou splněny výše uvedené premisy, může mít spolupráce insolvenčních správců následující podobu:

- 1) vzájemné sdělování informací, které mohou mít význam pro druhé řízení;[3]
- 2) zvážení možnosti koordinace správy záležitostí členů skupiny a dohledu nad těmito záležitostmi;
- 3) koordinace správy a dohledu (v případě, že byl bod 2) vyhodnocen jako vhodný);
- 4) zvážení možnosti restrukturalizace členů skupiny;
- 5) koordinace navrhování a vyjednávání koordinovaného restrukturalizačního plánu (v případě, že byl bod 4) vyhodnocen jako vhodný).

S výjimkou části týkající se vzájemného sdělování informací se mohou všichni nebo někteří insolvenční správci dohodnout na udělení dodatečných pravomocí jednomu ze jmenovaných insolvenčních správců. Mohou se též dohodnout na rozdělení některých úkolů mezi sebe.[4]

Spolupráce a komunikace mezi insolvenčními soudy

Opět za předpokladu, že jsou splněné shora uvedené premisy, mohou spolu soudy vzájemně spolupracovat a komunikovat. Pro tyto účely mohou soudy jmenovat nezávislou osobu, která bude jednat pod jejich vedením.[5]

Vzájemná spolupráce soudů pak může spočívat zejména v následujících činnostech:

- 1) koordinace při jmenování insolvenčních správců;
- 2) sdělování informací vhodným způsobem;
- 3) koordinace správy majetku a záležitostí členů skupiny;
- 4) dohled nad majetkem a záležitostmi členů skupiny;
- 5) koordinace průběhu jednání;
- 6) koordinace schvalování protokolů.

Spolupráce a komunikace mezi insolvenčními správci a insolvenčními soudy

Insolvenční správci jmenovaní v řízeních proti jednotlivým členům skupiny (za splnění výše uvedených premis) jsou oprávněni spolupracovat a komunikovat se soudy, u kterých byl podán návrh na zahájení řízení proti jinému členu skupiny nebo se soudy, které takové řízení zahájily, a může tyto požádat o informace o řízení.

Zvláštní pravomoci každého jednotlivého insolvenčního správce

Insolvenčnímu správci jmenovanému v insolvenčním řízení, které bylo zahájeno proti členovi skupiny společností, svědčí právo být slyšen v jakémkoli řízení, které bylo zahájeno proti kterémukoli jinému členovi téže skupiny. Tento také může podat návrh na zahájení koordinačního řízení.[6]

Tento insolvenční správce může také navrhnout odklad opatření týkajícího se zpeněžení majetku. Poslední uvedené je však možné pouze za splnění následujících podmínek:

- 1) pro všechny členy skupiny byl navržen restrukturalizační plán, který má přiměřenou naději na úspěch;
- 2) tento odklad je nezbytný pro zajištění řádného provedení restrukturalizačního plánu;
- 3) restrukturalizační plán přináší užitky i věřitelům v řízení, v němž je odklad požadován;
- 4) nebylo zahájeno koordinační řízení ve vztahu k řízení, které vede insolvenční správce, který o odklad žádá, ani v insolvenčním řízení, v němž je o odklad žádáno.

O nařízení odkladu rozhoduje soud, který zahájil řízení, v němž je o odklad žádáno. Tento soud může odklad připustit v celém rozsahu nebo jen v části, a to maximálně na dobu tří měsíců, přičemž tuto dobu lze prodloužit. Celková doba trvání odkladu však nesmí přesáhnout šest měsíců.

Závěrem

V navazující části tohoto článku bude podrobně pojednáno o další formě spolupráce v rámci řešení úpadku skupiny, a sice o koordinačním řízení. Toto řízení na rozdíl od výše popsané spolupráce a komunikace ulehčuje jednotlivým insolvenčním správcům, když zavádí neutrální osobu koordinátora. Také náklady koordinačního řízení už nejsou nákladem každého jednotlivého insolvenčního řízení, nýbrž jsou nákladem společným, který se rozpočítává dle podílu jednotlivých společností na koordinačním řízení.

S ohledem na blížící se termín nabytí účinnosti zásadní většiny ustanovení Nového nařízení je namísto věnovat v současné době tomuto předpisu alespoň základní pozornost.

Mgr. Tereza Hošková

[Weinhold Legal, v.o.s. advokátní kancelář](#)

Florentinum
Na Florenci 15
110 00 Praha 1

Tel.: +420 225 385 333
Fax: +420 225 385 444
email: wl@weinholdlegal.com

[*] Revize nařízení o úpadkovém řízení aneb evropská insolvence po patnácti letech v novém kabátě
- 1. část, pojednávající obecně o plánované novele, dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

[*] Revize nařízení o úpadkovém řízení aneb evropská insolvence po patnácti letech v novém kabátě
- 2. část, pojednávající o změnách v oblasti rozšíření působnosti, dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

[*] Revize nařízení o úpadkovém řízení aneb evropská insolvence po patnácti letech v novém kabátě
- 3. část, pojednávající obecně o plánované novele, dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

[*] Revize nařízení o úpadkovém řízení aneb evropská insolvence po patnácti letech v novém kabátě
- 4. část, pojednávající o změnách v úpravě vedlejších insolvenčních řízení, dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

[1] Tento návrh změny byl následně nahrazen komplexní novou úpravou posléze přijatou jako Nové nařízení.

[2] V podrobnostech viz čtvrtou část tohoto článku.

[3] Zde je třeba zdůraznit, že musí být zajištěna vhodná ochrana informací, tj. např. může poskytnutí informací předcházet smlouva o mlčenlivosti).

[4] Obě tyto úpravy pravomocí však mohou učinit pouze v případě, že to nezakazují pravidla platná pro každé z předmětných řízení. Bude tudíž nutné zvážit omezení každé jednotlivé vnitrostátní úpravy.

[5] Takové jmenování opět nesmí vylučovat vnitrostátní předpisy jednotlivých členských států a osoba se musí zavázat dodržovat mlčenlivost ohledně skutečností, o kterých se v této souvislosti dozví.

[6] Podrobně viz další část tohoto článku.

Další články:

- [EUDAMED: Jednotná databáze mění pravidla hry na trhu zdravotnických prostředků](#)
- [Evropská unie mění pravidla plateb: více odpovědnosti, intenzivnější zpracování dat, více kontrol](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc květen 2026](#)
- [Sport versus EU - aktuální sportovní kauzy rozhodované Soudním dvorem EU](#)
- [Postavení finančního arbitra v kontextu nařízení Brusel I bis - Funkční pojetí „soudu“, osvědčení podle čl. 53 a možnost výkonu nálezu v jiných členských státech EU](#)
- [ESG Simple jako praktická opora pro ESG reporting malých a středních podniků](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc duben 2026](#)
- [Dvě kiwi denně: EU schválila první zdravotní tvrzení pro čerstvé ovoce](#)
- [Digital Omnibus: Revoluce v datech, nebo jen nová zátěž pro podnikatele?](#)
- [Nová pravidla pro ground handling v EU a jejich dopady na letecký sektor](#)